

32003L0109

2004.1.23.

AZ EURÓPAI UNIÓ HIVATALOS LAPJA

L 16/44

**A TANÁCS 2003/109/EK IRÁNYELVE
(2003. november 25.)**

a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 63. cikke (3) és (4) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽⁴⁾,

mivel:

- (1) A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fokozatos létrehozása érdekében az Európai Közösséget létrehozó szerződés rendelkezik mind a személyek szabad mozgásának biztosítását célzó intézkedések elfogadásáról a külső határok ellenőrzésével, a menedéjjoggal és a bevándorlással kapcsolatos kísérő intézkedésekkel összefüggésben, mind pedig a harmadik országok állampolgárainak menedéjjogával, bevándorlásával és jogai védelmével kapcsolatos intézkedések elfogadásáról.
- (2) Az Európai Tanács 1999. október 15–16-i tamperei rendkívüli ülésén kijelentette, hogy a harmadik országok állampolgárainak jogállását közelíteni kell a tagállamok állampolgáraiéhoz, és hogy egy bizonyos időtartamon keresztül – amelyet még meg kell határozni – valamely tagállamban jogszerűen tartózkodó és huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személynek az adott tagállamban olyan egységes jogokat kell biztosítani, amelyek a lehető legközelebb állnak az Európai Unió polgárait megillető jogokhoz.
- (3) Ezen irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és figyelembe veszi különösen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény, valamint az Európai Unió alapjogi chartája által elismert elveket.
- (4) A tagállamokban huzamosan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok integrációja kulcsfontosságú

szerepet játszik a gazdasági és társadalmi kohézió előmozdításában, amely a Közösségnek a Szerződésben kinyilvánított alapvető célkitűzése.

- (5) A tagállamoknak ezen irányelv rendelkezéseit nem, faj, bőrszín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai jellemzők, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez való tartozás, vagyon, származás, fogyatékoság, életkor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetés nélkül kell végrehajtaniuk.
- (6) A „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás megszerzésének fő kritériuma a tagállam területén való tartózkodás időtartama. A tartózkodásnak jogszerűnek és folyamatosnak kell lennie, igazolandó, hogy az adott személy szorosan kötődik az országhoz. Rendelkezni kell bizonyos fokú rugalmasságról, hogy figyelembe lehessen venni azon körülményeket, amelyek miatt az adott személynek esetleg ideiglenesen el kell hagynia az ország területét.
- (7) A „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás megszerzéséhez a harmadik országok állampolgárainak bizonyítaniuk kell, hogy rendelkeznek megfelelő anyagi forrásokkal és betegségbiztosítással, ahhoz, hogy elkerüljék, hogy a tagállam számára teherre váljanak. A tagállamok annak vizsgálatakor, hogy az adott személy rendelkezik-e stabil és rendszeres anyagi forrásokkal, figyelembe vehetnek olyan tényezőket is, mint a befizetett nyugdíjjáruelékok és az adófizetési kötelezettségek teljesítése.
- (8) Továbbá a harmadik országok azon állampolgárai, akik „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást kívánnak megszerezni és fenntartani, nem jelenthetnek veszélyt a közrendre vagy a közbiztonságra. A közrend fogalmkörébe tartozhat a súlyos bűncselekmény elkövetése miatti elítélés.
- (9) Gazdasági megfontolásokból nem tagadható meg a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás megadása, és e megfontolások nem tekinthetők úgy, mint amelyek érintenék a vonatkozó feltételeket.
- (10) Meg kell állapítani a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás iránti kérelem elbírálására irányadó eljárási szabályok rendszerét. Ezen eljárásoknak eredményeseknek és kivitelezhetőeknek kell lenniük, figyelembe kell venniük a tagállamok közigazgatásának általános leterheltségét, valamint kellően átláthatónak és méltányosnak kell lenniük annak érdekében, hogy megfelelő jogbiztonságot kínáljanak az érintetteknek. Ezenkívül nem szolgálhatnak a tartózkodáshoz való jog gyakorlása akadályozásának eszközeül.

⁽¹⁾ HL C 240. E, 2001.8.28., 79. o.

⁽²⁾ HL C 284. E, 2002.11.21., 102. o.

⁽³⁾ HL C 36., 2002.2.8., 59. o.

⁽⁴⁾ HL C 19., 2002.1.22., 18. o.

- (11) A „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás megszerzését tartózkodási engedéllyel kell igazolni, amely lehetővé teszi az érintetteknek jogállásuk könnyű és azonnali bizonyítását. A tartózkodási engedélynek magas szintű műszaki szabványoknak kell eleget tennie, főként a hamisítás és meghamisítás elleni védelem tekintetében, hogy elkerülhető legyenek a visszaélések azon tagállamban, amelyben a jogállást megszerezték, valamint azon tagállamokban, amelyekben a tartózkodási jogot gyakorolják.
- (12) Annak érdekében, hogy a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkezők valóban integrálódni tudjanak abba a társadalomba, amelyben élnek, a tagállamok állampolgáiraival megegyező elbánásban kell részesülniük a gazdasági és szociális ügyek széles területén, az ezen irányelv által meghatározott vonatkozó feltételek alapján.
- (13) A szociális segély tekintetében annak lehetősége, hogy a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkezők számára az ellátást az alapellátásra korlátozzák, úgy értendő, hogy e fogalomba tartozik legalább a minimális jövedelemtámogatás, a betegség és terhesség esetén nyújtott segély, a szülői segély és a tartós gondozási segély. Ezen ellátások biztosításának módját a nemzeti jog határozza meg.
- (14) A tagállamok továbbra is kötelesek biztosítani a kiskorúak számára, hogy a tagállamok állampolgárai számára meghatározottakhoz hasonló feltételek mellett juthassanak be az oktatási rendszerbe.
- (15) A szakképzés területén a tanulmányi juttatás fogalmkörébe nem tartoznak bele a szociális támogatásokból finanszírozott intézkedések. Továbbá a tanulmányi juttatáshoz való hozzáférés függhet attól a tényről is, hogy a juttatásért folyamodó személy saját maga teljesíti-e a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás megszerzésének feltételeit. A tanulmányi juttatás megadása tekintetében a tagállamok figyelembe vehetik azt a tényt, hogy az Unió polgárai ugyanezen előnyt élvezhetik származási országukban.
- (16) A huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek számára megerősített védelmet kell biztosítani a kiutasítással szemben. E védelem az Emberi Jogok Európai Bírósága határozataiban megállapított kritériumokon alapul. A kiutasítás elleni védelem biztosítása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell a hatékony jogorvoslat lehetőségét.
- (17) A „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás megszerzése feltételeinek harmonizálása erősíti a tagállamok közötti kölcsönös bizalmat. Egyes tagállamok állandó vagy korlátlan érvényességű engedélyeket bocsátanak ki olyan feltételekkel, amelyek kedvezőbbek az ezen irányelv által előírtaknál. A Szerződés nem zárja ki a kedvezőbb nemzeti rendelkezések alkalmazásának lehetőségét. Azonban ezen irányelv alkalmazásában elő kell írni, hogy a kedvezőbb feltételekkel kibocsátott engedélyek nem jogosítanak fel más tagállamokban való letelepedésre.
- (18) Azon feltételek meghatározásának, amelyek mellett egy harmadik ország huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgára megszerezheti a jogot egy másik tagállamban való tartózkodásra, hozzá kell járulnia a belső piac mint olyan terület hatékony megvalósításához, amelyben a személyek szabad mozgása biztosított. Továbbá jelentős mobilitási tényezőként is szolgálhat, főként az Unió munkaerőpiacán.
- (19) Rendelkezni kell arról, hogy a másik tagállamra vonatkozó tartózkodási jog gyakorolható legyen alkalmazotti vagy önálló vállalkozói minőségben történő munkavégzés, tanulás céljából vagy akár bármely formájú gazdasági tevékenység gyakorlása nélküli letelepedés érdekében.
- (20) A családtagoknak is lehetőséget kell biztosítani egy másik tagállamban való letelepedésre a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személlyel együtt a család egységének megőrzése érdekében, és hogy a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy számára a tartózkodási jog gyakorlásának akadályozása elkerülhető legyen. Azon családtagok tekintetében, akiknek engedélyezik a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyekkel való érkezést vagy a hozzájuk való csatlakozást, a tagállamoknak különös figyelmet kell fordítaniuk azon fogyatékos-sággal élő felnőtt korú gyermekek és azon felmenő ági első fokú rokonok helyzetére, akiket a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek eltartanak.
- (21) Azon tagállamnak, ahol a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy tartózkodási jogát gyakorolni kívánja, képesnek kell lennie annak ellenőrzésére, hogy az érintett személy megfelel-e a tagállam területén való tartózkodás feltételeinek. Továbbá képesnek kell lennie annak ellenőrzésére, hogy az érintett személy nem jelent-e veszélyt a közrendre, a közbiztonságra vagy a közegészségügyre.
- (22) A tartózkodás joga értéktelenné tételének elkerülése érdekében a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyeket a második tagállamban ugyanazon elbánásban kell részesíteni – az ezen irányelvben meghatározott feltételek alapján –, mint amelyet abban a tagállamban élveznek, ahol a jogállást megszerezték. A szociális segélyezés alapján járó ellátások biztosítása nem sérti a tagállamok azon lehetőségét, hogy visszavonhassák a tartózkodási engedélyt, amennyiben az érintett személy már nem felel meg az irányelv által meghatározott követelményeknek.
- (23) A harmadik országok állampolgárainak az első tagállamban történt megszerzéshez szükséges feltételekhez hasonló feltételek mellett meg kell adni a lehetőséget, hogy „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást szerezzenek azon tagállamban, ahová költöztek és ahol a letelepedés mellett döntöttek.

- (24) Mivel a tervezett intézkedés céljait – nevezetesen a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás, valamint az ehhez kapcsolódó jogok megadása és visszavonása, továbbá a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek tartózkodási joga másik tagállamokban történő gyakorlása feltételeinek meghatározását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok az intézkedés terjedelme és hatása miatt közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvével összhangban. Az említett cikkben megfogalmazott arányosság elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (25) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez mellékelte, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, valamint az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, e tagállamok nem vesznek részt ezen irányelv elfogadásában, az irányelv nem kötelezi őket és rájuk az nem alkalmazható.
- (26) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez mellékelte, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ezen irányelv elfogadásában, az irányelv nem kötelezi és az rájuk nem alkalmazható.
- b) „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező”: valamely harmadik ország állampolgára, aki huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállással bír a 4–7. cikkben előírtak szerint;
- c) „első tagállam”: az a tagállam, amely először adta meg a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást a harmadik ország állampolgárának;
- d) „második tagállam”: bármely tagállam, annak kivételével, amely először adta meg a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást a harmadik ország állampolgárának, és amelyben a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy a tartózkodási jogot gyakorolja;
- e) „családtagok”: a harmadik ország azon állampolgárai, akik az érintett tagállamban tartózkodási hellyel rendelkeznek a családtagvesztési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i 2003/86/EK tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban;
- f) „menekült”: a harmadik ország mindazon állampolgára, aki menekültstátusszal rendelkezik az 1967. január 31-én, New Yorkban aláírt jegyzőkönyvvel módosított, a menekültek jogállásáról szóló, 1951. július 28-i Genfi Egyezmény értelmében;
- g) „a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy EK tartózkodási engedélye”: az érintett tagállam által a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás megszerzésekor kibocsátott tartózkodási engedély.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv meghatározza a következőket:

- a) a tagállamok által a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállásnak, valamint az ehhez kapcsolódó jogoknak a harmadik országok olyan állampolgárai számára történő megadásának és visszavonásának feltételei, akik jogszerűen tartózkodnak a tagállam területén; és
- b) a tartózkodás feltételei a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást megadó tagállamtól eltérő tagállamban az ilyen jogállással rendelkező harmadik országbeli állampolgárok számára.

2. cikk

Fogalom meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „harmadik ország állampolgára”: mindazon személy, aki a Szerződés 17. cikke (1) bekezdésének értelmében nem az Unió polgára;

3. cikk

Hatály

(1) Ezen irányelvet harmadik országok olyan állampolgáraitra kell alkalmazni, akik jogszerűen tartózkodnak valamely tagállam területén.

(2) Ezen irányelv nem alkalmazandó harmadik országok olyan állampolgáira, akik:

- a) tanulmányaik vagy szakképzés miatt tartózkodnak a tagállamban;
- b) engedéllyel tartózkodnak valamely tagállamban ideiglenes védelem alapján, vagy engedélyért folyamodtak az ilyen alapon történő ott-tartózkodásra és jogállásukról még nem született döntés;
- c) engedéllyel tartózkodnak valamely tagállamban kiegészítő jellegű védelem alapján a nemzetközi kötelezettségekkel, a nemzeti jogszabályokkal vagy a tagállamok gyakorlatával összhangban, vagy engedélyért folyamodtak az ilyen alapon történő ott-tartózkodásra és jogállásukról még nem született döntés;

⁽¹⁾ HL L 251., 2003.10.3., 12. o.

- d) menekültek vagy kérelmezték elismerésüket menekültként, és akiknek a kérelmével kapcsolatban még nem született végső határozat;
- e) kizárólag ideiglenesen tartózkodnak a tagállamban, pl. mint au pair vagy idénymunkás, egy szolgáltató által határokon átnyúló szolgáltatások biztosítására kiküldött munkavállaló vagy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató, illetve olyan esetekben, amikor a tartózkodási engedélyük formálisan korlátozott;
- f) a diplomáciai kapcsolatokról szóló 1961. évi bécsi egyezmény, a konzuli kapcsolatokról szóló 1963. évi bécsi egyezmény, a különleges missziókról szóló 1969. évi egyezmény vagy az általános jellegű nemzetközi szervezetekkel fennálló kapcsolataikban az államok képviselétéről szóló 1975. évi bécsi egyezmény által szabályozott jogállást élveznek.

(3) Ezen irányelv a következő kedvezőbb rendelkezések sérelme nélkül alkalmazandó:

- a) kétoldalú és többoldalú megállapodások egyrészt a Közösség vagy a Közösség és annak tagállamai, másrészt harmadik országok között;
- b) valamely tagállam és egy harmadik ország között már ezen irányelv hatálybalépése előtt megkötött kétoldalú megállapodások;
- c) a letelepedésről szóló, 1955. december 13-i európai egyezmény, az 1961. október 18-i Európai Szociális Charta, az 1987. május 3-i módosított Európai Szociális Charta és a migráns munkavállalók jogállásáról szóló, 1977. november 24-i európai egyezmény.

II. FEJEZET

„HUZAMOS TARTÓZKODÁSI ENGEDÉLLYEL RENDELKEZŐ” JOGÁLLÁS VALAMELY TAGÁLLAMBAN

4. cikk

A tartózkodás időtartama

(1) A tagállamok harmadik országok olyan állampolgárainak adják meg a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást, akik közvetlenül a jogállásra irányuló kérelem benyújtását megelőzően jogszerűen és folyamatosan öt éven át a tagállam területén tartózkodtak.

(2) A 3. cikk (2) bekezdésének e) és f) pontjában említett okokból való tartózkodások időtartamát nem veszik figyelembe az (1) bekezdésben említett időtartam kiszámításánál.

A 3. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett esetekben, amennyiben a harmadik ország érintett állampolgára olyan tartózkodási jogcímet szerzett meg, amely lehetővé teszi számára a

„huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás megszerzését, úgy a tanulmányi vagy szakképzési célból történő tartózkodás időtartamának csak a felét veszik figyelembe az (1) bekezdésben említett időtartam kiszámításakor.

(3) Az érintett tagállam területétől való távollétek nem szakítják meg az (1) bekezdésben említett időtartamot, és ezeket is figyelembe kell venni annak kiszámításakor, amennyiben azok hat egymást követő hónapnál rövidebbek, és összességükben nem haladják meg a 10 hónapot az (1) bekezdésben említett időszakon belül.

A tagállamok egyedi vagy kivételes, ideiglenes jellegű okokból és a nemzeti jogukkal összhangban elfogadhatják, hogy az első albekezdésben említettél hosszabb távollét időtartama se szakítsa meg az (1) bekezdésben említett időtartamot. Ilyen esetekben a tagállamok nem veszik figyelembe a távollét időtartamát az (1) bekezdésben említett időtartam kiszámításánál.

A második albekezdéstől eltérve, a tagállamok az (1) bekezdésben említett teljes időtartam kiszámításánál figyelembe vehetik a foglalkoztatási célból történő kiküldetéshez kapcsolódó távollét időtartamait, beleértve a határokon átnyúló szolgáltatások nyújtását is.

5. cikk

A „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás megszerzésének feltételei

(1) A tagállamok megkövetelik a harmadik országok állampolgáraitól annak bizonyítását, hogy maguk és eltartott családtagjaik számára rendelkeznek a következőkkel:

- a) stabil és rendszeres jövedelemforrások, amelyek elegendők önmaguk és családtagjaik eltartására anélkül, hogy az érintett tagállam szociális segélyezési rendszerére szorulnának. A tagállamok e forrásokat jellegük és rendszerességük szerint értékelik, valamint figyelembe vehetik a minimálbéreknek és -nyugdíjaknak a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás kérelmezése előtti szintjét is;
- b) az érintett tagállam saját állampolgárainak egészségbiztosításához hasonló teljes körű egészségbiztosítás.

(2) A tagállamok megkövetelhetik a harmadik országok állampolgáraitól, hogy a nemzeti jognak megfelelően feleljenek meg a társadalomba való beilleszkedésre vonatkozó követelményeknek.

6. cikk

Közrend és közbiztonság

(1) A tagállamok közrendi vagy a közbiztonsági okokra hivatkozva megtagadhatják a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás megadását.

Az ezzel kapcsolatos döntés meghozatalakor a tagállam figyelembe veszi a közrendet vagy közbiztonságot sértő cselekmény súlyosságát vagy típusát, továbbá az érintett személy jelentette veszélyt, megfelelőképpen tekintetbe véve egyúttal a tartózkodás időtartamát és a tartózkodási hely szerinti országgal való kapcsolatok meglétét.

(2) Az (1) bekezdésben említett megtagadás nem alapulhat gazdasági megfontolásokon.

7. cikk

A „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás megszerzése

(1) A „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás megszerzéséhez az érintett harmadik országbeli állampolgár kérelmet nyújt be azon tagállam illetékes hatóságaihoz, amelyben tartózkodási hellyel rendelkezik. A kérelemhez csatolni kell a nemzeti jog által meghatározott okmányokat, amelyek bizonyítják, hogy az adott személy megfelel a 4. és 5. cikkben megállapított feltételeknek, valamint – szükség esetén – egy érvényes úti okmányt vagy annak hiteles másolatát.

Az első albekezdésben említett bizonyító jellegű okmányok magukban foglalhatják a megfelelő szálláslehetőséget igazoló okmányokat is.

(2) Az illetékes nemzeti hatóságok a lehető leghamarabb írásban értesítik a döntésről a kérelmezőt, de a kérelem benyújtásának dátumától számított hat hónapról semmi esetre sem később. A harmadik ország érintett állampolgárát minden ilyen döntésről a vonatkozó nemzeti jogszabályok szerinti értesítési eljárásokkal összhangban kell tájékoztatni.

A kérelem elbírálásának összetettségével kapcsolatos rendkívüli körülmények esetén az első albekezdésben említett határidő meghosszabbítható.

Továbbá az érintett személyt tájékoztatni kell az ezen irányelv szerinti jogairól és kötelezettségeiről.

Amennyiben nem születik döntés az e rendelkezésben előírt időszak végéig, úgy ennek esetleges következményeit az érintett tagállam nemzeti jogszabályai határozzák meg.

(3) Amennyiben a 4. és 5. cikkben előírt feltételek teljesülnek, és a személy a 6. cikk értelmében nem jelent veszélyt, úgy az érintett tagállam megadja a szóban forgó harmadik állam érintett állampolgárának a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást.

8. cikk

A huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy EK tartózkodási engedélye

(1) A „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás – a 9. cikkre is figyelemmel – állandó.

(2) A tagállam a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek számára kibocsátja a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy EK tartózkodási engedélyét. Az engedély

legalább öt évig érvényes; lejártakor – szükség esetén – kérelem benyújtásával automatikusan meghosszabbítható.

(3) A huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy EK tartózkodási engedélye matrica vagy külön okmány formájában állítható ki. A kiállításra a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott szabályokkal és szabványos mintákkal összhangban kerül sor. Az „engedély típusa” rovatba a tagállam a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező – EK” bejegyzést teszi.

9. cikk

A jogállás visszavonása vagy elvesztése

(1) A huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek többé nem jogosultak fenntartani a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást a következő esetekben:

- a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás család megszerzésének megállapítása;
- a 12. cikkben megállapított feltételek szerinti kiutasítási intézkedések elfogadása;
- a Közösség területétől 12 egymást követő hónapnyi időtartamon át tartó távollét esetén.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjától eltérve, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a 12 egymást követő hónapot meghaladó, illetve egyedi vagy kivételes okokból történő távollét nem jár a jogállás visszavonásával vagy elvesztésével.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy többé nem jogosult fenntartani a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást abban az esetben, ha veszélyt jelent a közrendre, figyelembe véve az általa elkövetett bűncselekmények súlyosságát, de az ilyen veszély nem jelent okot a 12. cikk értelmében történő kiutasításra.

(4) Huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező olyan személy, aki a III. fejezettel összhangban egy másik tagállamban rendelkezik tartózkodási hellyel, nem jogosult a továbbiakban fenntartani az első tagállamban megszerzett „huzamos tartózkodási hellyel rendelkező” jogállását, amennyiben a 23. cikk értelmében egy másik tagállamban megkapja ezt a jogállást.

Minden esetben, ha az érintett személy hat évet meghaladó ideig távol van azon tagállam területétől, amely számára a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást megadta, úgy az a továbbiakban nem jogosult fenntartani „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállását az említett tagállamban.

A második albekezdéstől eltérve, az érintett tagállam úgy rendelkezhet, hogy egyedi okokból a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy fenntarthatja jogállását az említett tagállamban a hat évet meghaladó távollét esetén.

(5) Az (1) bekezdés c) pontjában és a (4) bekezdésben említett esetek tekintetében azon tagállamoknak, amelyek a jogállást megadták, rendelkezniük kell a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás újbóli megszerzésének könnyített eljárásáról.

⁽¹⁾ HL L 157., 2002.6.15., 1. o.

Az említett eljárást különösen olyan személyek esetében kell alkalmazni, akik tanulmányok folytatása céljából egy második tagállamban rendelkeztek tartózkodási hellyel.

A „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás újbóli megszerzésének feltételeit és eljárását a nemzeti jog határozza meg.

(6) A huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy EK tartózkodási engedélyének lejártá semmilyen esetben sem jár a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás visszavonásával vagy elvesztésével.

(7) Ha a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás visszavonása vagy elvesztése nem vezet kiutasításhoz, úgy a tagállam engedélyezi az érintett személynek, hogy területén maradjon, amennyiben megfelel a tagállam nemzeti jogszabályaiban megállapított feltételeknek és/vagy nem jelent veszélyt a közrendre vagy a közbiztonságra.

10. cikk

Eljárási garanciák

(1) A „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás iránti kérelmet elutasító vagy a jogállást visszavonó bármely döntést meg kell indokolni. A harmadik ország érintett állampolgárát e döntésről a vonatkozó nemzeti jogszabályok szerinti értesítési eljárásokkal összhangban tájékoztatni kell. Az értesítés tartalmazza a rendelkezésre álló jogorvoslati eljárásokat és az érintett számára a cselekvésre rendelkezésre álló határidőt.

(2) Amennyiben a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás iránti kérelmet elutasítják vagy a jogállást visszavonják, illetve az elvész, vagy a tartózkodási engedélyt nem újítják meg, úgy az érintett személynek joga van jogorvoslatot benyújtani az érintett tagállamban.

11. cikk

Egyenlő elbánás

(1) A huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek az állampolgárokkal egyenlő elbánást élveznek az alábbiak tekintetében:

- munkavállalásra és önálló vállalkozói tevékenységre való jogosultság, feltéve hogy e tevékenységek nem járnak még alkalmi részvétellel sem hatósági feladatok gyakorlásában, valamint az alkalmazási feltételek és a munkavégzés feltételei, beleértve az elbocsátás és a javadalmazás feltételeit is;
- oktatás és szakképzés, beleértve a nemzeti joggal összhangban nyújtott tanulmányi juttatásokat is;
- szakmai oklevelek, bizonyítványok és más képesítések elismerése a vonatkozó nemzeti eljárásokkal összhangban;
- társadalombiztosítás, szociális ellátás és szociális védelem a nemzeti jog által meghatározottak szerint;
- adókedvezmények;
- az árukhoz és szolgáltatásokhoz, illetve a nyilvánosság számára elérhető árukhoz és szolgáltatásokhoz való ellátottsághoz, valamint a lakásszerzési eljárásokhoz való hozzáférés;

g) egyesülési és társulási szabadság, valamint a munkavállalókat vagy munkaadókat képviselő szervezet tagságába történő belépés szabadsága, illetve bármely olyan szervezetben való tagság szabadsága, amelynek tagjai egy bizonyos foglalkozást űznek, beleértve az ilyen szervezetek által nyújtott előnyöket is, a közrendre és a közbiztonságra vonatkozó nemzeti rendelkezések sérelme nélkül;

h) az érintett tagállam teljes területén való szabad tartózkodás, a nemzeti jogszabályok által biztonsági okokból meghatározott korlátok között.

(2) Az (1) bekezdés b), d), e), f) és g) pontjának rendelkezései tekintetében az érintett tagállam olyan esetekre korlátozhatja az egyenlő elbánást, amelyeknél a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy vagy annak azon családtagjai, akikre nézve a juttatásokat igényli, bejegyzett vagy szokásos tartózkodási helye az érintett tagállam területén belül található.

(3) A tagállamok az állampolgáraikkal egyenlő elbánást a következő esetekben korlátozhatják:

- A tagállam abban az esetben tarthat fenn korlátozásokat a munkavállalásra vagy az önálló vállalkozói tevékenységekre való jogosultságra vonatkozóan, ha a fennálló nemzeti vagy közösségi jogszabályokkal összhangban e tevékenységek a saját állampolgárai, az EU- vagy az EGT-polgárok számára vannak fenntartva;
- A tagállam az oktatáshoz és a szakképzéshez való hozzáféréshez megkövetelheti a megfelelő szintű nyelvtudás igazolását. A felsőoktatáshoz való hozzáférés különleges oktatási előfeltételek teljesítésétől tehető függővé.

(4) A tagállamok az alapellátásra korlátozhatják az egyenlő elbánást a szociális ellátás és a szociális védelem tekintetében.

(5) A tagállamok úgy határozhatnak, hogy az (1) bekezdésben említett területeken kiegészítő juttatásokhoz való hozzáférést biztosítanak.

A tagállamok határozhatnak úgy is, hogy az (1) bekezdésben nem említett területeken is egyenlő elbánást biztosítanak.

12. cikk

Kiutasítás elleni védelem

(1) A tagállamok kizárólag abban az esetben dönthetnek úgy, hogy kiutasítanak egy huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyt, ha az illető tényleges és kellően súlyos veszélyt jelent a közrendre vagy a közbiztonságra.

(2) Az (1) bekezdésben említett döntés nem alapulhat gazdasági szempontokon.

(3) Mielőtt a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy kiutasításáról szóló döntést meghoznák, a tagállamoknak a következő tényezőket kell figyelembe venniük:

- a tagállam területén való tartózkodás időtartama;
- az érintett személy kora;

- c) következmények az érintett személy és családtagjai számára;
- d) a tartózkodási helye szerinti országhoz való kötődése vagy a származási országhoz fűződő kapcsolatok hiánya.

(4) Amennyiben meghozták a kiutasításról szóló döntést, úgy az érintett tagállamban bírósági jogorvoslati eljárás lehetősége áll a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy rendelkezésére.

(5) A megfelelő anyagi forrásokat nélkülöző, huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek számára jogi segítségnyújtást kell biztosítani ugyanolyan feltételek mellett, mint amelyek a tartózkodási helyük szerinti állam állampolgáira is vonatkoznak.

13. cikk

Kedvezőbb nemzeti rendelkezések

A tagállamok állandó vagy korlátlan érvényességű tartózkodási engedélyt bocsáthatnak ki olyan feltételekkel, amelyek kedvezőbbek az ezen irányelvben megállapítottaknál. E tartózkodási engedélyek nem jogosítanak fel a más tagállamban való tartózkodásra, az ezen irányelv III. fejezetében megállapítottak szerint.

III. FEJEZET

TARTÓZKODÁS MÁS TAGÁLLAMOKBAN

14. cikk

Alapelv

(1) A huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy megszerzi a jogot arra, hogy a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást számára megadó tagállamtól eltérő másik tagállam területén három hónapot meghaladó időtartamot tartózkodjon, feltéve hogy az e fejezetben megállapított feltételek teljesülnek.

(2) A huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy a második tagállamban a következő alapokon tartózkodhat:

- a) gazdasági tevékenység gyakorlása alkalmazotti vagy önálló vállalkozói minőségben;
- b) tanulmányok folytatása vagy szakképzés;
- c) egyéb célok.

(3) A (2) bekezdés a) pontjában említett alkalmazotti vagy önálló vállalkozói minőségben folytatott gazdasági tevékenység esetén a tagállamok megvizsgálhatják munkaerő-piaci helyzetüket és alkalmazhatják nemzeti eljárásaikat a megüresedett állások betöltésére vagy az említett tevékenységek gyakorlására vonatkozó követelmények tekintetében.

Munkaerőpiac-politikai okokból a tagállamok előnyben részesíthetik az uniós polgárokat, a harmadik országok állampolgárait – amennyiben a közösségi jogszabályok ezt előírják –, valamint a harmadik országok azon állampolgárait, akik az érintett tagállamban jogszerűen tartózkodnak és ott munkanélküli-ellátást kapnak.

(4) Az (1) bekezdés rendelkezéseitől eltérve, a tagállamok korlátozhatják azon személyek számát, akik tartózkodási jogot kaphatnak, feltéve hogy a harmadik országok állampolgárainak befogadására vonatkozó ilyen korlátozásokat az ezen irányelv elfogadásának időpontjában hatályos jogszabályokban már meghatározták.

(5) E fejezet nem érinti a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyeknek a tagállamok területén a következő jogcímenen történő tartózkodását:

- a) a szolgáltató által a szolgáltatásoknak a határokon átnyúló biztosítása céljából kiküldött munkavállalók;
- b) határokon átnyúló szolgáltatást biztosító szolgáltatók.

A tagállamok nemzeti jogukkal összhangban meghatározhatják azon feltételeket, amelyek alapján a második tagállamba idénymunkásként gazdasági tevékenység gyakorlása céljából költözni kívánó huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek az adott tagállamban tartózkodhatnak. A határ menti ingázókra szintén érvényesek lehetnek a nemzeti jog egyedi rendelkezései.

(6) E fejezet nem érinti a szociális biztonságról szóló vonatkozó közösségi jogszabályokat a harmadik országok állampolgárai tekintetében.

15. cikk

A tartózkodás feltételei egy második tagállamban

(1) A huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy – a lehető leghamarabb és a második tagállam területére történő belépést követő három hónapról nem később – benyújtja a tartózkodási engedély iránti kérelmet az adott tagállam illetékes hatóságaihoz.

A tagállamok elfogadhatják, hogy a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy úgy nyújtsa be a tartózkodási engedélyre vonatkozó kérelmét a második tagállam illetékes hatóságaihoz, hogy még az első tagállam területén tartózkodik.

(2) A tagállamok megkövetelhetik az érintett személytől, hogy bizonyítsa, hogy rendelkezik az alábbiakkal:

- a) stabil és rendszeres jövedelemforrások, amelyek elegendők önmaga és családtagjai eltartására anélkül, hogy az érintett tagállam szociális segélyezési rendszerére szorulnának. A 14. cikk (2) bekezdésében említett valamennyi kategória esetében a tagállamok e forrásokat azok jellege és rendszeressége alapján értékelik, valamint figyelembe vehetik a minimálbérek és -nyugdíjak szintjét is;
- b) az érintett tagállam saját állampolgárainak egészségbiztosítása által általában biztosított minden kockázatra kiterjedő egészségbiztosítás a második tagállamban.

(3) A tagállamok megkövetelhetik a harmadik országok állampolgáraitól, hogy a nemzeti joggal összhangban feleljenek meg a beilleszkedésre vonatkozó követelményeknek.

E feltétel nem alkalmazandó, ha a harmadik ország érintett állampolgárától megkövetelték, hogy tegyen eleget a beilleszkedésre vonatkozó követelményeknek annak érdekében, hogy megkaphassa a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást, az 5. cikk (2) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban.

A második albekezdés sérelme nélkül, az érintett személyeket kötelezhetik nyelvtanfolyamokon való részvétellel.

(4) A kérelemhez csatolni kell a nemzeti jog által meghatározandó azon okmányokat, amelyek bizonyítják, hogy az érintett személy megfelel a vonatkozó feltételeknek, valamint a huzamos tartózkodási engedélyt és egy érvényes úti okmányt vagy ezek hiteles másolatát.

Az első albekezdésben említett bizonyító jellegű okmányok magukban foglalhatják a megfelelő szálláslehetőséget igazoló okmányokat is.

Különösen:

- a) gazdasági tevékenység gyakorlása esetén a második tagállam megkövetelheti az érintett személyektől az alábbi igazolások benyújtását:
 - i. amennyiben alkalmazotti minőségben vannak, úgy a munkaszerződés meglétét, a munkaadó nyilatkozatát az adott személy alkalmazásáról vagy a munkaszerződésre tett ajánlatot, a nemzeti jogszabályokban megállapított feltételek szerint. A tagállamok meghatározzák, hogy az említettek közül az igazolás mely formáját követelik meg;
 - ii. amennyiben önálló vállalkozói minőségben vannak, úgy a megfelelő pénzeszközök meglétét, amelyek a nemzeti joggal összhangban a gazdasági tevékenységnek ilyen minőségben történő gyakorlásához szükségesek, bemutatva a megfelelő okiratokat és engedélyeket;
- b) tanulmányok folytatása vagy szakképzésben való részvétel esetén a második tagállam megkövetelheti az érintett személyektől egy akkreditált intézménybe tanulmányok folytatása vagy szakképzésben való részvétel céljából történő beiratkozásra vonatkozó igazolás benyújtását.

16. cikk

Családtagok

(1) Amennyiben a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy tartózkodási jogát egy második tagállamban gyakorolja, és amennyiben a családalapítás már az első tagállamban megtörtént, úgy azok a családtagok, akik teljesítik a 2003/86/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételeket, jogosultak a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyt elkísérni vagy hozzá csatlakozni.

(2) Amennyiben a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy tartózkodási jogát egy második tagállamban gyakorolja, és amennyiben a családalapítás már az első tagállamban megtörtént, úgy a 2003/86/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében említetteken kívüli családtagok jogosultak lehetnek a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyt elkísérni vagy hozzá csatlakozni.

(3) A tartózkodási engedély iránti kérelem benyújtása tekintetében a 15. cikk (1) bekezdésének rendelkezései alkalmazandók.

(4) A második tagállam megkövetelheti az érintett családtagoktól, hogy a tartózkodási engedély iránti kérelemmel együtt benyújtsák a következőket:

- a) a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személykénti jogállásukat igazoló EK tartózkodási engedélyük vagy tartózkodási engedélyük, valamint érvényes úti okmányuk vagy ezek

hiteles másolata;

- b) igazolás arról, hogy az első tagállamban a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy családtagaiként tartózkodtak;
- c) igazolás arról, hogy stabil és rendszeres jövedelemforrásokkal rendelkeznek, amelyek elegendők önmaguk eltartására anélkül, hogy az érintett tagállam szociális segélyezési rendszerére szorulnának, illetve a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy rendelkezik ilyen forrásokkal és a családtagokra szóló biztosítással, valamint teljes körű betegségbiztosítással a második tagállamban. A tagállamok e forrásokat jellegük és rendszerességük szerint értékelik, továbbá figyelembe vehetik a minimálbérek és -nyugdíjak szintjét is.

(5) Amennyiben a családalapítás nem az első tagállamban történt, úgy a 2003/86/EK irányelvet kell alkalmazni.

17. cikk

Közrend és közbiztonság

(1) A tagállamok elutasíthatják a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személynek vagy családtagjainak tartózkodási engedély iránti kérelmét, ha az érintett személy veszélyt jelent a közrendre vagy a közbiztonságra.

Az erre vonatkozó döntés meghozatalakor a tagállam figyelembe veszi a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy vagy annak családtagja(i) által a közrend vagy a közbiztonság ellen elkövetett cselekmény súlyosságát vagy típusát vagy az érintett személy jelentette veszélyt.

(2) Az (1) bekezdésben említett döntés nem alapulhat gazdasági megfontolásokon.

18. cikk

Közegészségügy

(1) A tagállamok elutasíthatják a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személynek vagy családtagjainak tartózkodási engedély iránti kérelmét, ha az érintett személy veszélyt jelent a közegészségügyre.

(2) A második tagállam területére való belépési vagy tartózkodási jog megtagadása csak az Egészségügyi Világszervezet alkalmazandó szabályai és előírásai által meghatározott betegségek esetében indokolt, valamint olyan más fertőző vagy járványos, parazita okozta betegségek esetében, amelyekkel kapcsolatban a fogadó ország állampolgárai védelme érdekében védintézkedések vannak hatályban. A tagállamok nem vezetnek be új, szigorúbb korlátozó rendelkezéseket vagy gyakorlatokat.

(3) Ha a megbetegedés a második tagállamban az első tartózkodási engedély kibocsátását követően történt, ez nem indokolhatja az engedély megújításának elutasítását vagy a tagállam területéről történő kitoloncolást.

(4) A tagállam megkövetelheti az orvosi vizsgálatot azon személyektől, akikre ezen irányelv alkalmazandó, annak igazolására, hogy nem szenvednek a (2) bekezdésben említett egyetlen betegségben sem. Az ilyen orvosi vizsgálatokat – amelyek akár ingyenesek is lehetnek – nem szabad rendszeresen elvégeztetni.

19. cikk

A kérelmek elbírálása és a tartózkodási engedély kibocsátása

(1) Az illetékes nemzeti hatóságok a benyújtás dátumától számított négy hónapon belül dolgozzák fel a kérelmeket.

Amennyiben a kérelemhez nem csatolják a 15. és a 16. cikkben felsorolt bizonyító jellegű okmányokat, illetve a kérelem elbírálásának összetettségével kapcsolatos rendkívüli körülmények esetén az (1) albekezdésben említett határidő legfeljebb három hónapos időtartammal meghosszabbítható. Ilyen esetekben az illetékes nemzeti hatóságok értesítik erről a kérelmezőt.

(2) Amennyiben a 14., a 15. és a 16. cikkben megállapított feltételek teljesülnek, úgy a 17. és a 18. cikk közrendre, közbiztonságra és közegészségügyre vonatkozó rendelkezéseire is figyelemmel a második tagállam kiállítja huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező számára a megújítható tartózkodási engedélyt. E tartózkodási engedély lejártakor – ha szükséges – kérelemre megújítható. A második tagállam értesíti döntéséről az első tagállamot.

(3) A második tagállam a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy családtagjai részére kiállítja a megújítható tartózkodási engedélyeket, amelyek érvényességi időtartama megegyezik a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy számára kiállított engedélyével.

20. cikk

Eljárási garanciák

(1) A tartózkodási engedély iránti kérelmet elutasító bármely döntést meg kell indokolni. A harmadik ország érintett állampolgárát e döntésről a vonatkozó nemzeti jogszabályok szerinti értesítési eljárásokkal összhangban kell tájékoztatni. Az értesítés tartalmazza a rendelkezésre álló lehetséges jogorvoslati eljárásokat és az ennek megtételére rendelkezésre álló határidőt.

Amennyiben bármilyen okból nem születik döntés a 19. cikk (1) bekezdésében említett időszak végéig, úgy ennek következményeit az érintett tagállam nemzeti jogszabályai határozzák meg.

(2) Amennyiben a tartózkodási engedély iránti kérelmet elutasítják vagy az engedélyt nem újítják meg, illetve visszavonják, úgy az érintett személynek joga van jogorvoslatot benyújtani az érintett tagállamban.

21. cikk

A második tagállamban biztosított elbánás

(1) A 19. cikkben meghatározott tartózkodási engedélynek a második tagállamban történő kézhezvételét követően a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek az adott tagállamban egyenlő elbánásban részesülnek a 11. cikkben említett területeken és feltételek alapján.

(2) A huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek számára az (1) bekezdés rendelkezéseivel összhangban biztosítani kell a munkaerőpiacra való belépést.

A tagállamok előírhatják, hogy a nemzeti jogszabályok által meghatározott feltételek szerint, 12 hónapnál nem hosszabb időtartamra a 14. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett személyek korlátozottan végezhetnek olyan alkalmazotti tevékenységet, amely különbözik attól, amely alapján tartózkodási engedélyüket megadták.

A tagállamok a nemzeti joggal összhangban meghatározhatják azon feltételeket, amelyek szerint a 14. cikk (2) bekezdésének b) vagy c) pontjában említett személyek alkalmazotti vagy önálló vállalkozói tevékenységet folytathatnak.

(3) A 19. cikkben meghatározott tartózkodási engedélynek a második tagállamban történő kézhezvételét követően a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy családtagjai az adott tagállamban részesülnek a 2003/86/EK irányelv 14. cikkében felsorolt jogokban.

22. cikk

A tartózkodási engedély visszavonása és visszafogadási kötelezettség

(1) Amíg a harmadik ország állampolgára meg nem szerzi a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást, a második tagállam dönthet úgy, hogy elutasítja a tartózkodási engedély megújítását vagy visszavonja azt, és a nemzeti jog által megállapított eljárásokkal összhangban – beleértve a kiutasítási eljárást is – kötelezi az érintett személyt és annak családtagjait, hogy hagyják el a tagállam területét a következő esetekben:

- a 17. cikkben meghatározott, közrenddel vagy közbiztonsággal kapcsolatos okokból;
- amennyiben a 14., a 15. és a 16. cikkben meghatározott feltételek már nem teljesülnek;
- amennyiben a harmadik ország állampolgára nem jogszerűen tartózkodik az érintett tagállamban.

(2) Amennyiben a második tagállam elfogadja az (1) bekezdésben említett valamely intézkedést, úgy az első tagállam minden alaki követelmény nélkül, haladéktalanul visszafogadja a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyt és annak családtagjait. A második tagállam értesíti döntéséről az első tagállamot.

(3) Amíg a harmadik ország állampolgára meg nem szerzi a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást, valamint a (2) bekezdésben említett visszafogadási kötelezettség sérelme nélkül, a második tagállam hozhat olyan döntést, amelynek értelmében kiutasítja a harmadik ország állampolgárát az Unió területéről – a 12. cikkkel összhangban és annak garanciái szerint – a közrendet vagy közbiztonságot érintő súlyos okok esetén.

Ilyen esetekben, az említett döntés meghozatala során a második tagállam konzultál az első tagállammal.

Amennyiben a második tagállam dönt a harmadik ország érintett állampolgárának kiutasításáról, úgy meg kell hoznia a megfelelő intézkedéseket annak hatékony végrehajtása érdekében. Ilyen esetekben a második tagállam megfelelő tájékoztatást nyújt az első tagállamnak a kiutasításról szóló döntés végrehajtására vonatkozóan.

(4) A kiutasításról szóló döntés nem vonja maga után az állandó tartózkodási tilalmat az (1) bekezdés b) és c) pontjában említett esetekben.

(5) A (2) bekezdésben említett visszafogadási kötelezettség nem érinti a harmadik tagállamba történő költözésnek a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy és annak családtagjai számára fennálló lehetőségét.

23. cikk

A „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás megszerzése a második tagállamban

(1) Kérelem esetén a második tagállam megadja a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személynek a 7. cikkben meghatározott jogállást, a 3., a 4., az 5. és a 6. cikk rendelkezéseire is figyelemmel. A második tagállam értesíti döntéséről az első tagállamot.

(2) A 7. cikkben megállapított eljárást kell alkalmazni a második tagállamban a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás iránti kérelem benyújtására és elbírálására. A tartózkodási engedély kibocsátására a 8. cikket kell alkalmazni. Amennyiben a kérelmet elutasítják, úgy a 10. cikkben meghatározott eljárási garanciákat kell alkalmazni.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

24. cikk

Jelentések és felülvizsgálati záradék

A Bizottság rendszeres időközönként és első alkalommal legkésőbb 2011. január 23-án jelentést nyújt be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz ezen irányelvnek a tagállamokban történő alkalmazásáról, és szükség szerint módosításokat javasol. E módosítási javaslatok megtétele során a 4., az 5., a 9. és a 11. cikket, valamint a III. fejezetet prioritással rendelkezőként kell kezelni.

25. cikk

Kapcsolattartó pontok

A tagállamok kapcsolattartó pontokat jelölnek ki, amelyek felelősek a 19. cikk (2) bekezdésében, a 22. cikk (2) bekezdésében és a 23. cikk (1) bekezdésében említett tájékoztatások fogadásáért és továbbításáért.

A tagállamok gondoskodnak a megfelelő együttműködésről az első bekezdésben említett információ- és dokumentációcsere területén.

26. cikk

Átültetés

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2006. január 23-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

27. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

28. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2003. november 25-én.

a Tanács részéről

az elnök

G. TREMONTI